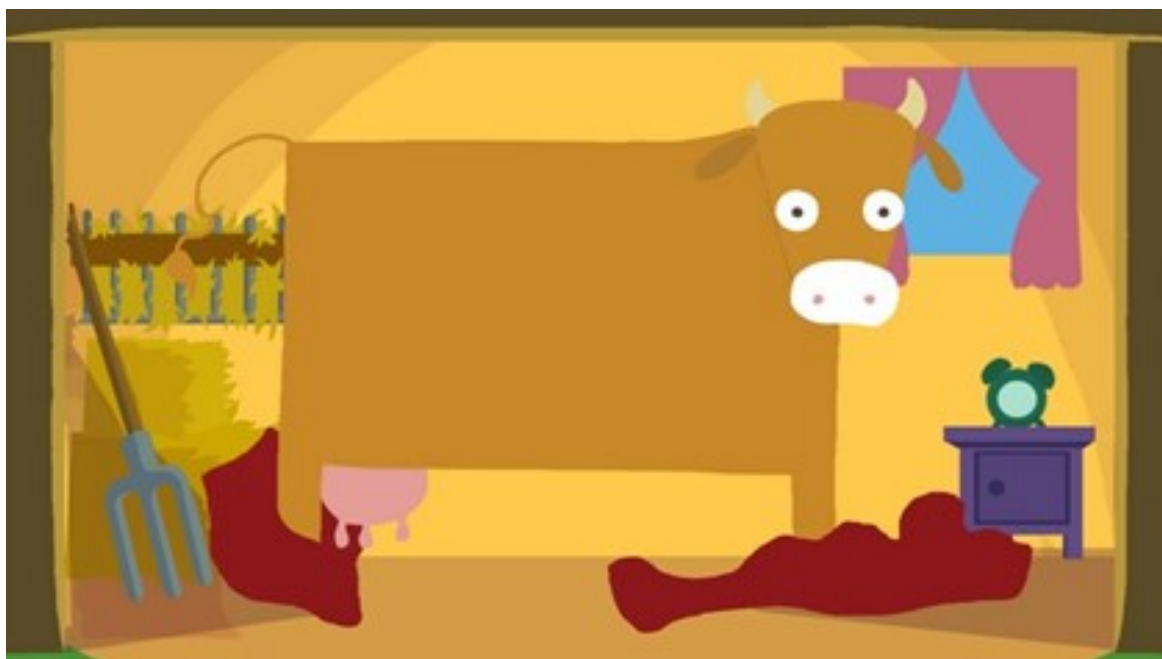

ANIMANIMALS: VACA

VACA

FITXA TÈCNICA:

Guió, disseny, animació: Julia Ocker

Disseny de so, música: Christian Heck

Veü de la vaca: Laura Mittag

Director: Andreas Hykade

Editor, SWR: Benjamin Manns

Direcció de producció: Bianca Just

Co Producció: SWR

Producció: Thomas Meyer-Hermann
Studio FILM BILDER, 2013

Curt

A la nit, la vaca somia que vola entre els núvols. Però quan es desperta, les taques ja no se n'han anat. Els trobarà de nou?

Preguntes sobre el vídeo:

- Com és la vaca de la història?
- Què li passa?
- Per on passeja?
- Com és casa seva?
- Què li agradaria?
- Ho aconsegueix?

Primària i Secundària

ACTIVITATS DE FILOSOFIA 3/18

IDEA 2: VAQUES

La vaca és un animal domèstic. És la femella adulta del bou. És apreciada no solament per la seva fecunditat, sinó també per la producció de llet: la quantitat que en produeix depèn, però, de la família, la raça, l'edat, la conformació i l'alimentació de l'animal.

8.3.2 EXERCICI: Pensar sobre les vaques en poesia

A la literatura catalana, hi ha dos poemes famosos dedicats a una vaca: el *cèlebre* *La vaca cega*, de Joan Maragall i Gorina (Barcelona 1860-1911); i la rèplica irònica, *Vaca suïssa*, contingut en el recull *Bestiari* (1937), de Pere Quart (pseudònim de Joan Oliver i Sallarès, Sabadell 1899-Barcelona 1986).

LA VACA CEGA

Topant de cap en una i altra soca,
avançant d'esma pel camí de l'aigua,
se'n ve la vaca tota sola. És cega.
D'un cop de roc llançat amb massa traça,
el vailet va buidar-li un ull, i en l'altre
se li ha posat un tel: la vaca és cega.

Ve a abeurar-se a la font com ans solia,
 mes no amb el ferm posat d'altres vegades
 ni amb ses companyes, no: ve tota sola.
 Ses companyes, pels cingles, per les comes,
 pel silenci dels prats i en la ribera,
 fan dringar l'esquellot, mentre pasturen
 l'herba fresca a l'atzar. Ella cauria.
 Topa de morro en l'esmolada pica
 i recula afrontada. Però torna,
 i abaixa el cap a l'aigua, i beu calmosa.
 Beu poc, sens gaire set. Després aixeca
 al cel, enorme, l'embanyada testa
 amb un gran gesto tràgic; parpelleja
 damunt les mortes nines, i se'n torna
 orfe de llum sota del sol que crema,
 vacil·lant pels camins inoblidables,
 brandant llànguidament la llarga cua.

VACA SUÏSSA

Quan jo m'esmerço en una causa justa
 com mon Tell sóc adusta i arrogant:
 prou, s'ha acabat! Aneu al botavant
 vós i galleda i tamboret de fusta.
 La meva sang no peix la noia flaca
 ni s'amistança amb el cafè pudent.
 Vós no sou qui per grapejar una vaca,
 ni un àngel que baixés expressament.
 Encara us resta la indefensa cabra,
 que sempre ha tingut l'ànima d'esclau.
 A mi no em muny ni qui s'acosti amb sabre!
 Tinc banyes i escometo com un brau.
 Doncs, ja ho sabeu! He pres el determini,
 l'he bramulat per comes i fondals,
 i no espereu que me'n desencamini
 la llepolia d'un manat d'alfals.
 Que jo mateixa, si no fos tan lloga,
 en lletra clara contaria el fet.
 Temps era temps hi hagué la vaca cega:
 jo só la vaca de la mala llet.

Comenteu els dos poemes, mirant de fixar-vos no solament en les diferències formals, sinó també en la intenció diferent i en els missatges respectius.

De M. Lipman i altres, *Admirant el món*, manual de Kio i Gus.

	LA VACA CEGA	LA VACA SUÏSSA
Diferències formals		
Intenció		
Missatge		

PER SABER-NE MÉS

La vaca

Jordi Toniatti - [Una vaca pasturant](#)

Escoltar amb atenció i captar quins són els animals que s'afegeixen a la vaca que pastura. Al final en podem suggerir uns quants més.

Per més grans

EL CONTE DE LA VACA

I diuen que el deixeble caminava al costat del seu mestre durant dies per seguir els seus aprenentatges, creuant valls, turons i pobles, acollits per les persones que trobaven al seu pas.

Un dia passaven prop d'una petita caseta feta de fang i palla, on hi havia uns nens jugant a fora prop, d'una vaca lligada a la casa. La casa estava prop del camí i mentre s'acostaven el deixeble no podia fer més que compadir-se de l'escena que veia. Els nens anaven bruts i esparracats, la casa semblava que en algun moment s'havia d'efondrar i la vaca tenia un aspecte més aviat famèlic.

Aviat es van trobar amb la parella que eren els propietaris de la casa en adonar-se que eren un mestre i un deixeble, els van convidar a fer una parada a casa seva. Aquella parella els va dispensar un sopar frugal. El mestre i el deixeble van compartir taula amb els cinc membres de la família, que els explicaven que feia molts anys que vivien allà. Els van explicar com vivien gràcies a la vaca, ja que era qui els donava llet i d'aquesta en venien una part junt amb els productes que en feien.

Van acabar passant la nit a casa de la família i l'endemà, quan mestre i deixeble van reprendre el seu camí, el mestre no va trigar a demanar al deixeble que tornés a la casa per tirar la vaca pel precipici arran del qual passaven. El deixeble, espantat i sense comprendre res, va intentar de convèncer el mestre que matar la vaca deixaria la família en la pobresa absoluta. El mestre fou ferm i li digué que ho havia de fer. El deixeble compungit acabà accedint, recordant la saviesa del mestre tot aquell temps que l'havia estat acompanyant, malgrat que fou una acció que no va poder oblidar mai més.

Van passar els anys i el deixeble va voler tornar a la casa mogut per la culpa del que havia fet uns anys enrere.

Quina no fou la seva sorpresa quan es va trobar en el mateix terreny una casa sòlida i bonica, amb un jardí i un hort, així com un petit estable amb diversos animals. Acostant-se més a l'indret va poder veure la mateixa família que vivia allà que després de recordar-lo i rebre'l amb els braços oberts li van poder explicar que anys enrere i degut a perdre la vaca van començar a buscar noves maneres de guanyar diners, descobrint i desenvolupant habilitats que no sabien que tenien. I així fou com perdre la vaca, més que una desgràcia, acabà sent una sort.

Reflexió:

I a la teva vida, quines "vaques" hi ha que t'aporten comoditat, rutina... I a la vegada eviten que avancis?